

Reimagining the Female Continent in Contemporary Serbian Literature

Vladislava GORDIĆ PETKOVIĆ

Department of English Studies, University of Novi Sad
E-mail: vladysg@yahoo.com

Abstract

The article focuses on the quest of the female continent, the founding of female Utopia and the recurring figure of female Christ (or Messiana) in the Serbian women's writing of the nineties. Judita Šalgo and Mirjana Novaković construct their respective plots and characters so as to present a possible Herland – Utopia founded by women - once designed in the writing of Charlotte Perkins Gillman. The motif of the territory which offers protection to women from hostility of all kinds springs from the wish to escape postcommunist contrarities by establishing a mythical hiding place which offers oblivion rather than revolution.

The paper starts with an introduction into contemporary Serbian fiction, which outlines three narrative strategies: postmodern textual play, rewriting history, and obsessive confession. The common interest of all the writers, however, lies in the reinvention of reality: Radoslav Petković, Dragan Velikić, Mileta Prodanović, Sreten Ugričić and David Albahari manipulate facts and fiction in different ways, exploring the blurry border between the two, and the result of this playful trespassing is metafiction packed with actual events from either recent or remote history, that offers a plausible redefinition of a world confused with rejecting the totalitarian past and embracing a promised future of capitalist consumerism.

Unlike their male counterparts, Serbian women writers explore the pursuit of happiness as a way to define priorities of a marginalized Other. Mirjana Novaković and Judita Šalgo either twist master narratives or reinvent intimate stories in order to escape preestablished designs imposed by the male-oriented literary canon which advocates the superiority of men by relegating women's stories and histories to dark and hidden places.

Keywords: *gender, Serbian literature, women writing, history*

Reimaginându-ne continentul feminității în literatura sârbă contemporană

Articolul se concentrează asupra căutării continentului feminității, formarea Utopiei feminine și imaginea figurii christice (sau mesianice) feminine în literatură anilor '90 din Serbia. Judita Šalgo și Mirjana Novaković își construiesc intriga și personajele în așa fel încât să prezinte o posibilă Herlandă - Utopia formată de femei – așa cum fusese ea desemnată în scrierile lui Charlotte Perkins Gillman. Motivul teritoriului care oferă protecție femeii împotriva ostilității de orice tip izvorăște din dorința de a scăpa de contrarietățile de orice tip, prin crearea unui spațiu mitic care oferă mi degrabă uitare decât revoluție.

Articolul pornește de la o introducere în proza sârbă contemporană, care subliniază trei strategii narrative: jocul textual postmodern, rescrierea istoriei și confesiunea obsesivă. Interesul comun

al tuturor scriitorilor este reinventarea realității: Radoslav Petković, Dragan Velikić, Mileta Prodanović, Sreten Ugričić și David Albahari manipulează faptele și ficțiunea în moduri diferite, explorând granița neclară dintre cele două, iar rezultatul acestei încălcări de frontiere este metaficțiunea plină de evenimente reale din istoria fie mai depărtată, fie mai apropiată, care oferă o redefinire mai plauzibilă a lumii care se confundă cu respingerea trecutului totalitar și îmbrățișarea unui viitor al consumerismului capitalist.

Spre deosebire de scriitorii de sex masculin, scriitoarele sârbe explorează goana după fericire ca modalitate de a-și defini prioritățile unei ipseități marginalizate. Mirjana Novaković și Judita Šalgo fie împletesc narațiunile principale, fie reinventează povești intime care să le dea posibilitatea să evadeze din proiecțiile prestabilite de canonul literar de tip patriarhal, care pledează pentru superioritatea bărbaților prin exilarea prozei și istoriei feminine în spații întunecate sau ascunse.